

Det stånde landstingen fritt att till skolrådets förfogande lemna medel för anställande af en eller flera under- eller extra-inspektörer, hvilka af skolrådet tillsättas, efter inspektors hörande.

Slutligen och i sammanhang härmed vågar jag föreslå,

att privata läroverk, som ordna sin undervisning i enlighet med de offentliga läroverkens plan samt underkasta sig länets allmänna inspektion, må ega samma behörighet som dessa läroverk, att dimittera lärjungar till universitet; äfvensom

att godkänd undervisningsverksamhet i så ordnade privata läroverk må utgöra kompetens till anställning och befordran i Statens läroverk.

Jag anhåller att denna min motion må varda remitterad till det särskilda Utskott, som jag anhåller må blifva tillsatt, för att behandla alla vid denna riksdag förekommande motioner rörande den allmänna undervisningen.

S. A. Hedlund.

N:o 160.

Af Herr S. A. Hedlund: Angående danaarf efter aflidne Bagaremästaren Gustaf Schröder och hans jembväl aflidna hustru.

Magistraten i Marstrand har vid arfskifte, förrättadt den 26 Juni och 3 Juli 1865, efter i nämnda stad bosatt och derstädes den 31 Mars 1851 aflidne Bagaremästaren *Gustaf Schröder*, i stöd af 3 Kap. Ärfdabalken och Kongl. Förordningen den 19 Maj 1845 samt med jembväl fästadt afseende å bestämmelserna uti ett 1841 emellan berörde Schröder och hans 1844 aflidna hustru upprättadt inbördes testamente, innehållande, att sedan begge makarne äro aflidna, »träde arvingarne å ömse sidor hvardera till den andel, som lag utsätter», tillerkänt Stadsmäklaren

i Göteborg P. M. Hägg, hvilken bevisat sig vara systerson samt ende och rätter arfvinge till förbemälda afidna hustru Schröder, hälften af makarne Schröders qvarlätenskap, sådan densamma vid Bagaren Schröders död förefunnits; men vidkommande den återstående hälften, liksom den förra, efter bouppteckningsvärdet beräknad utgörande R:mt 528 R:dr 3 öre, bestämt, att den skall såsom danaarf Kongl. Maj:t och Kronan tillfalla. Stöder sig ock detta arfskifte på beskrifven lag, hvarom här icke är rätta rummet att tvista, kan man dock säga, att i detta fall, om någonsin, den gamla satsen *summum jus summa injuria* finner sin tillämpning. Med rättsgiltiga handlingar kan klart och ostridigt styrkas, 1) att afidna hustru Schröder, hvars ende och rätte arfvinge förbemälde P. M. Hägg visat sig vara, dels medbragt, dels sedermera i det gemensamma boet infört en sammanlagd förmögenhet vida öfverstigande hela qvarlätenskapen, sådan den befanns vid mannen Schröders död; 2) att mannen Schröder icke allenast icke mägtat sammanhålla boet, så att detta sammansmält från 2,280 R:dr 9 skill. 8 rst Banko, utgörande behållningen vid den efter hustru Schröder hållna bouppteckningen till R:mt 1,056 R:dr 6 öre, utan äfven, enligt all sannolikhet, skulle fallit fattigvården till last, så framt icke hans ende anförvandt, förbemälde Stadsmäklaren P. M. Hägg, välvilligt bidragit till hans underhåll och de sista åren af hans lefnad nästan helt och hållet försörjt honom, en handling som, om den kunde ersättas med penningar, skulle i ersättning kräfvat ett vida högre belopp än hela det danaarf, hvarom här är fråga; samt slutligen 3) att mannen Schröder, enligt hvad han vid flera tillfällen yttrat, hyste den bestämda öfvertygelsen, att P. M. Hägg vore den ende arfvingen till det lilla han kunde lemna efter sig.

Då nu alltså all rättvisa och billighet tala derför, att P. M. Hägg kommer i odelad besittning af den lilla qvarlätenskapen efter makarne Schröder, och då det jemväl torde böra fästas afseende dervid, att P. M. Hägg numera vid 76 års ålder och nästan blind, med hustru och trenne oförsörjda döttrar, befinner sig i utblottade omständigheter, så får jag föreslå,

att Kongl. Maj:t och Kronan, till förmån för P. M. Hägg, afstår från alla anspråk på ifrågavarande danaarf.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

S. A. Hedlund.